

skuelser, vilde have billiget saadanne Foranstaltninger. I hvert Fald vilde det ikke være fremgaaet med den Enstemmighed, som nu har givet sig Udtryk i, at en Forenings Hovedbestyrelse kommer til Ministeriet og henviser til, at den i sin Forening har 417 Medlemmer, som den slet ikke har spurgt om Sagen.

Det er muligt, det vil jeg ikke benegte; at der kunde være Anledning til at tænke over, om man kunde gøre noget Rimeligt for at begrænse Antallet af Sagførerne. I saa Fald tror jeg, man burde gaa en hel anden Vej og ikke gaa ud fra den Betragtning, at naar der bliver for mange Sagførere, saa ere de paa Grund af den Fristelse, de særlig ere udsatte for, ogsaa særlig udsatte for at blive Kjøeltringer fremfor alle andre Mennesker, hvoraf der er Flere i en Virksomhed, end der er Brug for. Jeg tror ikke det er rigtigt, at man gaar ud fra den Betragtning, men at man derimod maa se Sagen fra en anden Side. Der siges, at man har haft og muligvis endnu har under Overbetelse at foretage en Forandring i hele det retsvidenskabelige Studium og da ogsaa i de Prøver, som fremtidig skulde forlanges af Juristerne, baade af dem, der skulle være Sagførere, og dem, der ville være Embedsmænd, en Sammendragning af de to juridiske Prøver, der nu findes, en Stjærpelse af den dansk-juridiske Examen og en Nedtættelse i Forordningerne til den latin-juridiske Examen, saa at man fik en for alle Forhold passende juridisk Examen her i Landet. Det er jo muligt, at man kunde gaa den Vej, og at der paa den Maade var Noget at gøre. Men vil man ellers sætte Sagførerne under Kontrol, hvad der maaste i mange Tilfælde gjerne kan være Anledning til, er der forskjellige andre Veie at gaa end at indskrænke Antallet af dem, der nu findes, eller at lave Sagførerraad eller overordnede Raad, som her ere foreslaaede. Man kan, om man vil, indføre rimelige Taxter for almindelige Sagførerearbejder, — det har man nok andetsteds — og man kunde ogsaa give Domstolene en noget mere udvidet Myndighed til at holde Die med Sagførernes Virksomhed, end de nu have. Jeg tror, at der ad disse Veie maaste kunde gøres noget Nyttigt, samtidigt med, at man gennemførte adskillige af de

Bestemmelser i dette Forslag, som jeg erkjender indeholde et Fremskridt. Som Forslaget nu er, troer jeg bestemt ikke, at det kan have nogen Fremtid. Jeg vil ikke modsætte mig Sagens videre Behandling, men jeg har ikke nogen stor Tro til, at der vil komme noget Videre ud af den.

Manden: Da Forslaget sidste Gang var til Forhandling i det høje Thing, havde jeg Leilighed til at udtale mig om det, og jeg maa sige, at jeg i det Væsentlige nu staar paa det samme Standpunkt, som jeg den Gang indtog. Jeg tror ogsaa, at Feilen ved hele Ordningen ligger i Loven af 26de Mai 1868, og jeg tror, at det vilde være en god og heldig Reaktion, dersom man vendte tilbage fra den derved givne Ordning efter Reglerne om den fri Udgang til under visse Betingelser at blive Sagfører. Jeg tror, at et saadant Tilbagestrid til den tidligere Ordning theoretisk er begrundet, naar man ser hen til, at disse Sagførere have den offentlige Virksomhed at bistaa Rettens Pleie; altsaa maa man have saa Mange, som der behøves til dette Diemed, men saa maa man ogsaa derefter kunne afgrænse Tallet. Og jeg tror ogsaa, at det fra et praktisk Synspunkt, vil være det Heldigste til Varetagelse af Befolkningens Løb, at man netop lægger det Synspunkt til Grund; men det lader jo til, at det er haabløst at gennemføre det. Jeg tænker mig da desværre, at hvis Antallet af Sagførere bliver ved at voxe, saaledes som man kan se det er voxet i de sidste Aar, vil nok en Gang den praktiske Trang drive til, at man maa opgive det bestaaende System og vende tilbage til det, som jeg mener er det rationelle. Der er jo foregaaet den Forandring i Ufsattelsen af det foreliggende Forslag, overensstemmende med, hvad Flertallet i Udvalget, som i sin Tid blev nedsat, har foreslaaet i Henseende til Indskrænkning i Udgang til at blive Sagfører, at det skal være forbeholdt dem, der have bestaaet den fuldstændige juridiske Examen. Jeg kan subsidiært slutte mig i det Hele til Forslaget med Hensyn til Reglerne om Udgangen til Sagførervirksomhed og til alle Bestemmelserne i første og andet Afsnit. — Hvad angaar Bestemmelserne i 3die Afsnit om Sagførertredse og Sagførerraad, har jeg ikke den Betænelighed derved.